

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 126/2025-12

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho a sudcov Petra Molnára a Petra Straku (sudca spravodajca) v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov 1/ [REDACTED], narodenej [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], 2/ [REDACTED], [REDACTED], narodeného [REDACTED], [REDACTED], a 3/ [REDACTED], narodeného [REDACTED], [REDACTED], zastúpených HAVRILLA & Co. s.r.o., Námestie M. Benku 2, Bratislava, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 60Ek/883/2024 zo 17. decembra 2024 takto

rozhodol:

Ústavnú sťažnosť **odmieta**.

Odôvodnenie:

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľov a skutkový stav

1. Ústavnému súdu bola 26. februára 2025 doručená sťažnosť sťažovateľov, ktorou namietajú porušenie svojho práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Navrhujú zrušenie napadnutého uznesenia, vrátenie veci okresnému súdu na ďalšie konanie, priznanie finančného zadostučinenia a náhrady trov konania.

2. Sťažovatelia sa ako oprávnení návrhom z 15. apríla 2024 domáhali od povinnej [REDACTED] vymoženía pohľadávky vo výške 188 422,80 eur s príslušenstvom na základe exekučného titulu – uznesenia Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 19C/125/1996 z 18. marca 2014, ktorým bol schválený súdny zmier medzi povinnou a právnou predchodkyňou sťažovateľov. Išlo o konanie o vyporiadanie podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti (dom v mestskej časti Bratislava-Staré Mesto). Strany sporu sa napokon dohodli tak, že nehnuteľnosť získala do výlučného vlastníctva povinná za odplatu 188 422,80 eur, ktorú mala uhradiť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým bol súdny zmier schválený. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť 14. mája 2014.

3. V priebehu súdneho konania (v rámci mimosúdnych rokovaní) bola zo strany právnej predchodkyne sťažovateľov vznesená požiadavka, aby povinná zložila sumu zodpovedajúcu

hodnote sporného spoluvlastníckeho podielu do notárskej úschovy (vo veci bol vyhotovený znalecký posudok, pozn.) a aby sa realizácia súdneho zmieru vykonala kúpnu zmluvou. Povinná požiadavku akceptovala a 24. marca 2014 túto sumu zložila do notárskej úschovy. Toho istého dňa strany uzatvorili kúpnu zmluvu, povinná sa na jej základe stala výlučným vlastníkom nehnuteľnosti a kúpna cena bola z notárskej úschovy uvoľnená v prospech právnej predchodkyne sťažovateľov.

4. O takmer 10 rokov neskôr podali sťažovatelia návrh na začatie exekúcie, tvrdiac, že vymáhajú svoj nárok z exekučného titulu, ktorý má byť odlišný od nároku vyplývajúceho z kúpnej zmluvy.

5. Povinná podala 24. mája 2024 návrh na zastavenie exekúcie, v ktorom poukazovala na to, že vymáhaná pohľadávka už bola z jej strany uhradená v celom rozsahu. Uviedla, že návrh na začatie exekučného konania bol podaný iba 4 dni pred uplynutím 10-ročnej premlčacej lehoty a dovedy od nej sťažovatelia žiadne plnenie nepožadovali. Podľa nej je zjavná účelovosť konania sťažovateľov, ktorí sa snažia umocniť nepriaznivý stav dlhodobo narušených vzťahov medzi stranami.

6. Okresný súd uznesením vyššieho súdneho úradníka z 9. augusta 2024 exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. a) Exekučného poriadku zastavil. Napadnutým uznesením okresný súd sťažnosť sťažovateľov zamietol, avšak rozhodnutie zmenil tak, že exekúciu zamietol podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku.

II.

Argumentácia sťažovateľov

7. Sťažovatelia tvrdia, že akékoľvek dohody medzi stranami, ktoré predchádzali súdnemu zmieru, nemôžu mať za následok zánik povinností vyplývajúcich zo súdneho zmieru. Povinnosť uhradiť sumu vyplývajúcu zo súdneho zmieru preto stále trvá a má byť zo strany povinnej splnená. Namietajú, že súd vydal dve protichodné rozhodnutia, a preto došlo k porušeniu princípu právnej istoty. Nesprávne súdy stotožnili plnenie z kúpnej zmluvy s plnením zo súdneho zmieru, hoci ide o dva samostatné a na sebe nezávislé právne tituly. Súd navyše rozhodnutie nedostatočne odôvodnil a oslabil vykonateľnosť právoplatného rozhodnutia (súdneho zmieru), čím došlo k porušeniu princípu právnej istoty a ochrany oprávnených osôb v exekučnom konaní.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

8. Ústavný súd ústavnú sťažnosť sťažovateľov predbežne prerokoval na neverejnom zasadnutí senátu ústavného súdu podľa § 56 ods. 1 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) a zisťoval, či ústavná sťažnosť obsahuje všeobecné náležitosti podania (§ 39 zákona o ústavnom súde), všeobecné náležitosti návrhu na začatie konania (§ 43 zákona o ústavnom súde), osobitné náležitosti ústavnej sťažnosti (§ 123, § 124 a § 132 ods. 1 a 2 zákona o ústavnom súde) a či nie sú dané dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

9. Podstatou sporného posúdenia je tvrdenie sťažovateľov, že úhrada sumy 188 422,80 eur zo strany povinnej na základe kúpnej zmluvy, ktorú uzatvorila s právnou predchodkyňou sťažovateľov, nie je

podstatná, pretože išlo o plnenie na základe kúpnej zmluvy, a nie vykonateľného exekučného titulu. Takej právnej konštrukcii ústavný súd nemôže prisvedčiť.

10. Okresný súd považoval za preukázané, že povinná uhradila právnej predchodkyni sťažovateľov kúpnu cenu v rámci vyporiadania podielového spoluvlastníctva. Táto skutočnosť nebola medzi stranami sporná a podľa názoru ústavného súdu okresný súd správne vyhodnotil, že povinná tak splnila svoj záväzok voči právnej predchodkyni sťažovateľov. Môže byť otázne, z akého právneho dôvodu bolo potrebné exekúciu zastaviť, to však nič nemení na tom, že neexistuje dôvod, pre ktorý by mala povinná uhradiť sťažovateľom ďalších 188 422,80 eur, keďže (ako správne zdôraznil exekučný súd), sťažovatelia dostali za spoluvlastnícky podiel zaplatené. Exekučný titul (na ktorý sťažovatelia poukazujú) predsa vychádza z toho, že táto suma má slúžiť ako odplata za to, že sa povinná stane výlučným vlastníkom sporných nehnuteľností. Je jedno, či povinná túto sumu uhradila na základe kúpnej zmluvy alebo súdneho zmiernu, či sa tak stalo pred alebo po tom, ako súdny zmier nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, v podstate veci povinná svoj záväzok voči právnej predchodkyni sťažovateľov splnila riadne a včas (dokonca skôr, ako ju na to zaväzovalo súdne rozhodnutie).

11. Ústavný súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s právnym názorom exekučného súdu, podľa ktorého exekúcia nie je prípustná. Možno len poukázať na to, ako správne konštatoval okresný súd, že *„... právo tu nie je samo pre seba, ale preto, aby prostredníctvom neho fyzické a právnické osoby ako subjekty práva realizovali svoje práva a právom chránené záujmy. Keď teda zákon stanovuje pri vyporiadaní podielového spoluvlastníctva vyplatenie ustupujúceho spoluvlastníka a uvedené sa nerealizuje dohodou, resp. zmiernom ale kúpnu zmluvou, nič to nemení na tej skutočnosti, že ustupujúci spoluvlastník bol uspokojený a nemôže opätovne žiadať plnenie z iného právneho dôvodu.“*. Inými slovami a jednoducho povedané – nemôže dostať za to isté zaplatené dvakrát. Ústavný súd sa rovnako plne stotožňuje aj so záverom okresného súdu, podľa ktorého *„... duplicitné vymáhanie nároku len preto, že nebola splnená jeho procesno-právna vrstva (exekučný titul), nemožno v danej veci a kontexte charakterizovať ináč ako zneužitie existencie nesplneného exekučného titulu a vo svojej podstate šikanu povinnej“*.

12. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti ústavnú sťažnosť sťažovateľov odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú. Keďže ústavná sťažnosť sťažovateľov bola odmietnutá ako celok, rozhodovanie o ďalších návrhoch v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2025

Ľuboš Szigeti
predseda senátu